

A fény megérkezik

Udvardi Erzsébet siófoki tárlatához

Itt vagyunk
 és most már ez lesz az otthonunk
 ez a berendezetten is ideiglenes világ
 ahol
 tapintható a föld a víz a nád
 és a hegy
 és a hegy tövén a kőkereszt
 amint tapintja ízleli csókolja a fény
 a valahonnan valahová utazó örök sugár
 minden megszentelt évszak vándora
 mely áthatol nappalon és éjszakán
 átüt sziklán és márványpalotán
 bársonnyá simult
 szívburkok falán
 gyönyörű törvényeivel
 írdogál
 bizony mondom:
 nagy fénnel úgy írdogál
 hogy kimondja csöndben önmagát
 s mint ahogy a kivetett háló várni tud
 a lélek Genezáreti-taván
 a tó és a tenger
 az ígéret szerint türelmes
 csitítja magát...
 és a fény megérkezik akár
 az ég komor felhőibe befűzött
 arany-ezüst fonál
 mint nagy tűk öltése nyomán
 a különös nyári rianás
 aki hallja már mindent tud
 ott legbelül kivált
 vakon is lélekbiztosan
 helyettünk is szilárdan áll
 és mégis hangtalan zokog
 a ránk bízott remény
 mert szemközt az árulás
 útja kanyarog
 az Olajfák hegyén
 de itt de itt
 mégis boldog voltam
 ahogy Ágoston mondaná
moriebar vitaliter
 megint megint
életre haldokoltam.

1998. május 27.